

Ad verè Illustrem & Generosum virum
TYCHONEM BRAHEVM
Dn. de KNUDSTRUP, ASTRONOMUM PRINCIPEM.
Ode Tricolos Tetrastrrophos.

ROmanus olim dum tumidos Getas
Infestat armis, aut mare Ponticum,
Gangens miles, inque Mædos
Fert aquilas & acuta pilæ:
Nullo potentem stare diu loco
Strinxere divam compede, ne feros
Visens Gelonus, aut sagittæ
Conspicuus inimica Parthos;
Ludo insolenti ferret in arduum,
Versis ad imam Romulidu rotam.
Sic ferreo alligata vinclu &
Præpetibus videnta pennis
Victoria, olim Cecropios lates
Coacta fuit. Quis Tyrio loyem
Stetisse nescit alligatum
Compede, purpureas ad aras?
Livor venenum tabiscum intimis
Serpens medullis, cuncta sibi serens
Nil alterius cœlestis numen
Posse coli populos per omnes
Invidit. At non Dania Balthicæ
Superba frenatrix pelage cluens:
Non illa (quamvis justior)
Te poterat tenuisse vinclu
O TTCHO) tandem Teuthonicis dars
Invidit oris. Tu patrix tuæ
Nomen perennando, per omnes
Conspicuum volitare gentes
Sollers dedisti: Quisquæ enim tuo
Ductu eruditus per vagæ sidera
Cælique inextricata quondam
Regna, oculos animumq; voluit:
Et justiori tramite certior
Designet, ecquid terrifici ferant
Mundo Cometæ: quis polorum
Sit positus, varientq; fata:
Sive ille latam Teuthoniae incolat,
Vel Gallie oram, seu veteres Quados
Bohemiamq; & Marcomannos
Hesperiæve utriusq; regna:
Votiva gratus carmina se tibi
Debere dicet, dicet amabili
Peane te paſſim juventus
Vraniae studio & Matheſi
Devota. Nam te liberior duce
Stagyæ alumnump plurima perpetim
Victura, tradidisse chartis;
Multat tamen quoque nesciisse
Dijudicabit. Projiciens vetus
Glaucoma quo se scgnities, velut
Autoritate fascinatam,
In veterum placitus tuetur.
Quinimmo quotquot præcipites lucris
Agit cupidus, navifragis ratem
Committere undis, & Guinea
Auriferos petiſſe tractus:

Quem Lusitanis ire triremibus
Ad Calecuti ditis aromatum pascinetus
Portus, in eosq; Chinæ,
Quinza idem Iaponesq; egredit.
Hic ipse ductu dum melius tuo
Scrutatur astra & per mare certior
Decurrit, ignoto vetustiū
Tramite, domi meritas laboris
Grato elocutus murmure gratias
Tibi reperdit; Tum Daniam quoque
Honorat altricem, immo matrem;
Te loquitur FRIDERICE, Regum
Longo micantem syrnate: Te canit
Foyisse regno (non genitum Iove
Tyrinthium, cervice cuius
Firmior axi uterque mundi
Pependit olim, cum Iapeto satius
Defessa solvit colla vicario)
As hunc qui inobservata signa, &
Perpetuos sine lege certa
Frænavit orbes. Qui super igneas
Devellus arces doribus ingenit
Conspexit in quo fixus orbe
Conficeret sua signa Phœbus,
Phœbequé, ut illis machina terrea
Verisque centrum præbeat; ut Venus
Cyllenium secuta fidus,
Ambiat ignivomas quadrigas
Majore gyro. Martis ut orbitam
Ioviq; currum & tardigradi senit,
Ceu corda instar atque centris,
Ætherea moderetur arte
Cælestium Sol arbiter orbium
Mundiq; rex, ut jam neq; dogmata
Copernicæ, nec tuis nos
Detineant Ptolomæi cycli.
Sunt forte qui Danmarchica Martiis
Ornent trophæ regna, & adorant
Sunt forte qui regem decorant
Confilioq; manuq; promti;
At TTCHO diae mentu acumine
Pridem exulantes Vraniae choros,
Atque astra devocata cælo,
Arte tuis FRIDERICE regni
Inclusit audax: Nominis hic tuis
Sceptriq; famam supra hominum genus
Mortale, deduxit per omnes
Limitis ætherei meatus.
Quis posse credat? TTCHO tuis dedit
Terrestre cælum (sit mibi fas novâ
Miraculum explicare voce)
Ille animum imperiumq; Olympo
Equavit. Et quæ plura fatebitur
Gratus labori quisquis erit, sacris
Non invidenti felle tintitus,
Vranies operatus aris.